

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 25Co/48/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4115228673
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 08. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Soňa Vacková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2020:4115228673.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Sone Vackovej a členiek senátu JUDr. Lýdie Gálisovej a JUDr. Márie Malíkovej v právnej veci žalobkyne: F. S., nar. XX.XX.XXXX, bytom Q. XXXX/XX, XXX XX K., zastúpenej: Advokáti Heinrich s.r.o., so sídlom Skautská 12, XXX XX K., adresa na doručovanie Lombardíniho 22b, 831 03 Bratislava, IČO: 36 865 966, proti žalovanému: Poľnohospodárska Pôda s.r.o., so sídlom Sibírska 55, 831 02 Bratislava, IČO: 44 138 369, zastúpenému: LawService, s.r.o., so sídlom Stráž 223, 960 XX Zvolen, IČO: 36 861 723, o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnosti, o odvolaní žalovaného proti uzneseniu Okresného súdu K. zo dňa 13. apríla 2XX7 č.k. 19C/511/2XX5-115, takto

rozhodol:

Odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutej časti týkajúcej sa trov konania m e n í tak, že stranám sa nárok na náhradu trov konania nepriznáva.

Žalobkyňa má voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %, o výške ktorých rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením.

o d ô v o d n e n i e :

1.1. Súd prvej inštancie uznesením konanie zastavil a žiadnej zo strán nepriznal náhradu trov konania. Svoje rozhodnutie v časti trov konania zdôvodnil ustanoveniami § 255 ods. 2 Civilného sporového poriadku.

1.2. Uviedol, že o trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 2 CSP tak, že žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania, keď iný výrok by bol nespravodlivý, neodôvodniteľný a predčasný. Žalobkyňa sa domáhala určenia vlastníctva z viacerých hmotnoprávných dôvodov. Súd sa k preskúmaniu uvedených dôvodov nedostal, keď skôr prišlo k vyriešeniu veci v správnom konaní, na základe výsledku ktorého by ďalšie konanie bolo bezpredmetné. Katastrálny úrad kúpnu zmluvu strán nezavkladoval z dôvodu zákonného predkupného práva štátu. Na tomto výsledku nesú resp. nenesú zodpovednosť obe sporné strany. Obe strany zmluvu podpísali. Je irelevantné aký bol postoj žalovaného v správnom konaní. V čase keď prišlo k späťvzatiu návrhu nebolo možné vysloviť názor, že by návrh bol podaný predčasne, alebo nedôvodne, ale nemožno konštatovať, že bol dôvodný. Vo veci rozhodoval len o procesných nárokoch, z ktorých nemožno vyvodit' hmotnoprávny záver. Žiadna zo strán nezavinila zastavenie konania. K späťvzatiu nedošlo pre správanie žalovaného. Nie je zrejmé, aký by bol hmotnoprávny výsledok dokazovania. Vyžadovalo by si to rozsiahle dokazovanie, ako vo veci samej, čo by bolo aj zjavne nehospodárne, keď otázka trov konania je vedľajším produktom súdneho konania nie jeho podstata.

2.1. Žalovaný podal v zákonnej lehote odvolanie a žiadal, aby odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie v časti trov konania zmenil tak, že mu prizná právo na ich náhradu v rozsahu 100 %. Zároveň žiadal priznať nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %, Dôvodil ustanovením § 365 ods. 1 písm. f), g) a h) CSP.

2.2. Tvrdil, že podľa právnej teórie a ustálenej súdnej praxe, zavinenie účastníka na zastavení konania je nutné posudzovať len z procesného hľadiska. Tomu poukázal na uznesenia Krajského súdu v ústí nad Labem sp.zn. 14 Co 317/2008 a sp.zn. 25 Co 550/2005 a rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 5 M Cdo 12/2008.

2.3. Poukazom na ustanovenie § 256 CSP, ktorom je explicitne stanovené, že bolo potrebné najskôr skúmať procesné zavinenie, až keď nie je možné toto zavinenie pričítať žiadnej zo strán, môže súd rozhodnúť, že žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov konania. Namietal, že súd prvej inštancie vec nesprávne právne posúdil. V danom prípade bolo možné pričítať procesné zavinenie zastavenia konania žalobkyni, ktorá podala žalobu dňa 12.08.2015, protest prokurátora bol na Okresný úrad Nitra, katastrálny odbor doručený dňa 14.10.2015, rozhodnutím Okresného úradu zo dňa 02.11.2015 bolo protestu prokurátora vyhovené. Následne bolo Okresným úradom zamietnuté odvolanie voči rozhodnutiu o vyhovení protestu prokurátora rozhodnutím zo dňa 12.01.2016. K prevzatiu právneho zastúpenia žalovaného prišlo dňa 26.05.2016, späťvzatie žaloby bolo súdu prvej inštancie doručené dňa 03.04.2017, teda až po uplynutí značného časového obdobia. Z uvedeného považoval za zrejmé, že súd prvej inštancie nesprávne zistil skutkový stav, v nakoľko z dôkazov vyplývalo, že zastavenie konania späťvzatím žaloby procesne zavinila žalobkyňa a tiež, že tieto trovy by neboli vznikli, pokiaľ by došlo k späťvzatiu žaloby bez zbytočného odkladu po tom, čo sa o existencii dôvodov na späťvzatie žaloby dozvedela. Ustanovenie § 255 ods. 2 CSP na daný právny vzťah nemožno aplikovať, nakoľko upravuje zásadu priznania trov a z podľa miery úspechu čo je možné až po prejednaní veci.

3. Žalobkyňa sa k odvolaniu písomne nevyjadrila.

4. Krajský súd v Nitre, ako súd odvolací (§ 34 CSP), o odvolaní rozhodol prvýkrát uznesením zo dňa 28. marca 2018 č.k. 25Co/336/2017-138, ktorým uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutej časti týkajúcej sa trov konania zmenil tak, že žalovanému priznal náhradu trov konania voči žalobkyni vo výške 100 %, ktorej rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením. Žalovanému priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobkyni vo výške 100 %, o ktorej rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením.

5.1. Žalobkyňa podala proti rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie, ku ktorému priložila kópiu svojho vydrenia k odvolaniu žalovaného voči uzneseniu na č.l. 115 zo dňa 07.09.2017 a doklad o jeho doručení súdu prvej inštancie dňa 07.09.2018.

5.2. Žalobkyňa vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného (č.l. 163) uviedla, že judikatúra českých súdov nie je vzhľadom na prijatie Civilného sporového poriadku použiteľná. Tvrdila, že žalovaný opomenul všetky okolnosti, ktoré uviedol v napadnutom uznesení súd prvej inštancie najmä, že nebolo možné skúmať hmotnoprávne dôvody podanej žaloby preto, že správne orgány rozhodli tak, že sa vklad vlastníckeho práva na základe dotknutej kúpnej zmluvy nezavkladoval, čím žalovaný nezískal vlastnícke právo k nehnuteľnostiam, ktoré boli predmetom určenia a tieto sa dostali späť do vlastníctva žalobkyne. Poukázala na správanie žalovaného, ktorému zaslala odstúpenie od zmluvy a následne výzvu na vykonanie spätného prevodu zápisu vlastníckeho práva v katastri nehnuteľnosti, žalovaný však nereagoval a takýto postup odmietol, čím vyvolal nevyhnutnosť podania žaloby. Rovnako počas správnych konaní žalovaný podával opravné prostriedky, čím prejavoval vôľu, že vlastníctvo k nehnuteľnostiam mu riadne vzniklo. Aj po právoplatnosti rozhodnutia o proteste prokurátora správne konanie pokračovalo, účastníci boli vyzvaní na doloženie listín, ktoré preukazujú splnenie zákonných podmienok podľa zákona č. 175/1999 Z.z. a zákona č. 140/2014 Z.z. Žalovaný v tomto správnom konaní nedoložil podklady vyžadované katastrálnym úradom, čo malo za následok, že katastrálne konanie o návrhu na vklad vlastníckeho práva v prospech žalovaného bolo zastavené. Tvrdenie žalovaného, že pod procesným zavinením sa rozumie aj náhoda považovala za nesprávne. Tvrdila, že rovnako zavinením nie je odpadnutie predmetu sporu. Náhodou by bolo možné prisudzovať obom stranám sporu, z čoho je zrejmé, že vznik náhody nemožno subsumovať pod zavinenie. Bola si vedomá týchto okolností, preto pri späťvzati žaloby nepožadovala náhradu trov konania, ale navrhovala, aby súd náhradu trov konania nepriznal žiadnej strane. Keďže takýto záver nie je uvedený v žiadnom ustanovení CSP, preto súd prvej inštancie správne odkázal na ustanovenie § 255 ods. 2 CSP, ako najbližšie použiteľné.

5.3. Súd prvej inštancie doručil dovolanie spolu s vyjadrením k odvolaniu žalovanému na vyjadrenie.

5.4. Žalovaný sa k dovolaniu vyjadril podaním zo dňa 27.08.2018. K dôvodom uvedeným vo vyjadrení žalovanej k odvolaniu nič neuviedol.

5.5. Najvyšší súd SR uznesením zo dňa 31. júla 2019 sp.zn. 2 Cdo 252/2018 dovolanie žalobkyne odmietol.

6.1. Na základe sťažnosti žalobkyne Ústavný súd Slovenskej republiky Nálezom zo dňa 3. marca 2020 č.k. I. ÚS 457/2019-54 rozhodol, že základné právo F. S. na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a právo na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením Krajského súdu v Nitre č. k. 25 Co 336/2017-138 z 28. marca 2018 porušené boli. Uznesenie Krajského súdu v Nitre č. k. 25 Co 336/2017-138 z 28. marca 2018 zrušil a vec vrátil tomuto súdu na ďalšie konanie. Krajskému súdu v Nitre uložil povinnosť nahradiť F. trovy konania v sume 640,66 € (slovom šesťstoštyridsať eur a šesťdesiatšesť centov) na účet advokátskej kancelárie Advokáti Heinrich s. r. o., Skautská 12, Nitra, do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

6.2. Uviedol, že podstatou ústavnej sťažnosti je nesúhlas sťažovateľky s napadnutým uznesením krajského súdu, ktorý zmenil rozhodnutie súdu prvej inštancie vo výroku o nároku na náhradu trov konania tak, že zaviazal sťažovateľku k povinnosti uhradiť ich žalovanej. Sťažovateľka vidí v napadnutom uznesení porušenie svojich práv, pričom v prospech svojho sťažnostného petitu prednáša niekoľko námietok. Podstata prvej z nich tkvie v zodpovedaní otázky miery zavinenia na späťvzati žaloby, ktorú krajský súd vyriešil podľa názoru sťažovateľky nesprávne. V tomto smere vyjadruje presvedčenie, že späťvzatie žaloby nezavinila, a preto považuje priznanie náhrady trov konania žalovanej za nezákonné a formalistické. Druhá námietka smeruje k nevyhnutnosti vysporiadania sa s už existujúcou rozhodovacou praxou krajského súdu v obdobných veciach, na ktorú krajský súd v jej veci údajne rezignoval. Napokon sťažovateľka zastrešuje tieto námietky kritikou napadnutého uznesenia, ktoré podľa jej názoru trpí nedostatkom náležitého a presvedčivého odôvodnenia skutočností, ktoré viedli krajský súd k zmene rozhodnutia súdu prvej inštancie, čo má za následok jeho nepreskúmateľnosť.

6.3. Ústavný súd konštatoval, že už sa viackrát zaoberal otázkou, ktorá sa týkala náhrady trov konania o určenie vlastníckeho práva na krajskom súde, kde ako žalovaná vystupovala Poľnohospodárska Pôda s.r.o. v súvislosti s výkupom pozemkov pod strategickým parkom (napr. I. ÚS 210/2019, I. ÚS 222/2019). Súhlasil so sťažovateľkou v tom, že v čase podania určovacej žaloby naozaj nemala inú právnu možnosť domôcť sa ochrany svojich práv, a preto je potrebné z procesného hľadiska urobiť záver, že žaloba bola podaná dôvodne. Z argumentácie krajského súdu však vôbec nevyplýva, akým správaním (čím) mala sťažovateľka procesne zaviniť potrebu späťvzatia žaloby a následného zastavenia konania, keď ako jediný dôvod vyzdvihol dlhší časový odstup od rozhodnutia Okresného úradu Nitra, ktorým sa vyhovel protestu prokurátora, až do späťvzatia žaloby. Na druhej strane okresný súd v odôvodnení svojho uznesenia správne konštatoval, že k zastaveniu konania došlo vplyvom konania prokurátora a správnych orgánov, na ktoré sťažovateľka nemala žiaden vplyv, a podanie žaloby bolo jedinou možnosťou pre sťažovateľku, ako ochrániť svoje právo. Z uvedeného teda vyplýva, že krajský súd sa vychádzajúc z § 256 ods. 1 CSP postavil k otázke vyriešenia miery zavinenia na späťvzati žaloby prísne formalisticky, keď zavinenie bez hlbšieho a dôslednejšieho skúmania (napr. z akých dôvodov bola žaloba podaná, aká aktivita bola vyvíjaná jednotlivými stranami sporu v priebehu konania) pripísal na ťarchu strany, ktorá úkon späťvzatia vykonala.

6.4. Existenciu rozhodnutí krajského súdu vydaných v skutkovo identických prípadoch, v ktorých krajský súd rozhodol odchylným spôsobom, vníma ústavný súd ako ústavne neudržateľnú. Zmena právneho názoru v obdobnej veci bez akéhokoľvek vysvetlenia zo strany súdu, prečo k zmene došlo, sa javí ako arbitrárnosť (svojvôľa) a je zásahom do princípu právnej istoty ako súčasťou právneho štátu, keďže tento princíp predpokladá, že skutkovo obdobné veci budú obdobne právne posudzované. V súčasnosti nie je úlohou ústavného súdu určiť (vzhľadom na princíp subsidiarity), ktorý z odlišných právnych názorov je správny, pretože riešenie tohto problému a zjednotenie rozhodovania je v pôsobnosti krajského súdu. Ústavný súd svojím rozhodnutím iba otvára cestu na riešenie problému v rámci odvolacieho konania.

6.5. Z pohľadu spravodlivosti parciálnej časti súdneho procesu, akým je rozhodovanie o nároku na náhradu trov konania, sa ústavnému súdu v okolnostiach danej veci javí, že vzhľadom na výnimočnosť situácie sa žiadalo zaoberať otázkou či možno označiť túto procesnú situáciu (t. j. dôvody podania i späťvzatia žaloby) za dôvod hodný osobitného zreteľa, opodstatňujúci prijatie takého záveru, že stranám sa nárok na náhradu trov predmetného konania nepriznáva. K späťvzati žaloby totiž viedli objektívne dôvody - protest prokurátora, na ktorý sťažovateľka a ani žalovaná nemali dosah, ale v dôsledku ktorého bola zabezpečená ochrana vlastníckeho práva sťažovateľky, čím odpadol predmet žaloby. K obdobným záverom ústavný súd dospel aj v náleze sp.zn. I. ÚS 222/2019 z 20. augusta 2019, resp. v náleze sp.zn. IV. ÚS. 614/2018 z 20. augusta 2019. Na takúto možnosť rozhodnutia o nároku na náhradu trov konania údajne poukazovala i sťažovateľka vo svojom vyjadrení k odvolaniu žalovanej, ktoré krajský súd pred svojím rozhodovaním podľa jej vyjadrenia nemal k dispozícii. Aj v odôvodnení napadnutého rozhodnutia

krajský súd uvádza, že sťažovateľka sa k odvolaniu žalovanej nevyjadрила. Túto procesnú situáciu však krajský súd v rámci vyjadrenia k ústavnej sťažnosti nijako neosvetlil.

6.6. Úlohou krajského súdu bude opätovne rozhodnúť o odvolaní žalovanej so zachovaním procesného postupu v zmysle § 373 a nasl. CSP, majúc na zreteli, že spravodlivosť, ktorá je osobitne zvýraznená v čl. 6 ods. 1 dohovoru (ako aj v čl. 2 CSP), je kritériom ukladajúcim každému všeobecnému súdu povinnosť hľadať také riešenie ním prejednávanej veci, ktoré nebude možné vyhodnotiť ako popierajúce zmysel a účel príslušných zákonných ustanovení.

7. Krajský súd v Nitre, ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané stranou sporu v zákonom stanovenej lehote na podanie odvolania (§ 359, 362 ods. 1 CSP) a zistení, že spĺňa náležitosti § 363 CSP, viazaný dôvodmi a rozsahom odvolania (§ 379, § 380 CSP), viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 CSP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP) vec opätovne prejednal. Dospel k záveru, že uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutej časti týkajúcej sa trov konania je potrebné podľa § 388 CSP zmeniť keďže neboli splnené podmienky na jeho potvrdenie, ani na jeho zrušenie.

8. Podľa § 470 ods. 1 CSP, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

9. Podľa § 388 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zmení, ak nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie, ani na jeho zrušenie.

10. Odvolací súd poukazuje, že v skutkovo a právne totožných veciach tunajšieho súdu boli vydané viaceré Nálezy Ústavného súdu Slovenskej republiky (I. ÚS 168/2018-22 zo dňa 10.10.2018, II. ÚS 569/2017-46 zo dňa 20.03.2018, III. ÚS 298/2018-33 zo dňa 28.11.2018, II. ÚS 261/2018-43 zo dňa 10.01.2019, II. ÚS 338/2018-30 zo dňa 16.02.2018, I. ÚS 222/2019-46 zo dňa 20.08.2019, I. ÚS 225/2019-41 zo dňa 20.08.2019 a IV. ÚS 614/2018-36 zo dňa 20.08.2019). Dodáva, že reagujúc na nálezy Ústavného súdu Slovenskej republiky uvedené vyššie, bolo na zasadnutí občianskoprávneho kolégia Krajského súdu v Nitre dňa 6. februára 2020 vo veci návrhu na zjednotenie rozhodovania o náhrade trov konania prijaté stanovisko v znení: „Vo veciach, v ktorých dôjde k späťvzatiu žaloby z objektívnych dôvodov, ktoré procesne nezavinila žiadna zo strán sporu, je opodstatnené vysloviť záver, že stranám sa nárok na náhradu trov konania nepriznáva“.

11. Podľa § 255 ods. 2 CSP, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

12.1. Odvolací súd posudzujúc uznesenie v napadnutej časti týkajúcej sa trov konania z hľadiska súdom prvej inštancie zisteného skutkového stavu a citovaných zákonných ustanovení, viazaný právnym názorom Ústavného súdu Slovenskej republiky vyslovenom v Náleze zo dňa 3. marca 2020 č.k. I. ÚS 457/2019-54, sa stotožnil so záverom súdu prvej inštancie, podľa ktorého nebolo možné pričítať zodpovednosť na zastavení konania ani jednej strane sporu. Súd prvej inštancie považoval v danej veci za rozhodujúce, že žalobkyňa sa domáhala určenia vlastníctva z viacerých hmotnoprávnych dôvodov, k preskúmaniu ktorých sa nedostal, keďže vec bola vyriešená v správnom konaní a na tomto výsledku nesú resp. nenesú zodpovednosť obe sporné strany. V čase keď prišlo k späťvzatiu návrhu nebolo možné vysloviť názor, že by návrh bol podaný predčasne, alebo nedôvodne, ale nemožno ani konštatovať, že bol dôvodný, preto žiadna zo strán nezavinila zastavenie konania.

12.2. Odvolací súd však vzhľadom na stanovisko občianskoprávneho kolégia Krajského súdu v Nitre zo dňa 6. februára 2020 vo veci návrhu na zjednotenie rozhodovania o náhrade trov konania uvedené v bode 10. dospel k záveru, že uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutej časti týkajúcej sa trov konania je potrebné podľa § 388 CSP zmeniť, keďže v danej veci neboli zistené okolnosti, ktoré by odôvodňovali odklon odvolacieho súdu od uvedeného stanoviska. Ak totiž zo zisteného skutkového stavu vyplýva, že žalobkyňa vzala žalobu späť (čo v dôsledku súdnej praxe znamená, že zavinila zastavenie konania), avšak pre objektívne príčiny (protest prokurátora), nebolo jej možné pripísať zavinenie na zastavení konania, nakoľko žaloba bola podaná dôvodne. Na druhej strane zavinenie na zastavení konania z uvedených dôvodov nemožno pripísať ani žalovanému. V. bolo potrebné o nároku na náhradu trov konania rozhodnúť výrokom tak, že stranám sa nárok na náhradu trov konania nepriznáva. Takýto výrok zodpovedá prijatému stanovisku občianskoprávneho kolégia Krajského súdu v Nitre a zaručuje účinnú

a spravodlivú ochranu ohrozených alebo porušených práv a právom chránených záujmov tak, aby bol naplnený princíp právnej istoty vyjadrený v čl. 2 CSP.

12.3. Odvolací súd dodáva, že procesný postup v zmysle § 373 a nasl. CSP pri doručovaní vyjadrenia žalobkyne, bol v konečnom dôsledku dodržaný, keďže uvedené vyjadrenie na čl. 163, bolo žalovanému doručené spolu s vyjadrením žalobkyne k dovolaniu žalovaného. Žalovaný sa k dovolaniu vyjadril podaním zo dňa 27.08.2018. K dôvodom uvedeným vo vyjadrení žalovanej k odvolaniu nič neuviedol.

13.1. Odvolací súd sa podľa § 387 ods. 3 CSP zaoberal podstatnými tvrdeniami žalovaného uvedenými v odvolaní. Pokiaľ žalovaný poukazoval na uznesenia Krajského súdu B., ako na ustálenú súdnu prax, odvolací súd uvedené rozhodnutia súdu Českej republiky nepovažoval za ustálenú súdnu prax. A rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 5 M Cdo 12/2008 na danú vec rovnako nedopadá, keďže v danej veci sa neriešila aplikácia ustanovenia § 150 OSP, teraz § 257 CSP.

13.2. S námietkou žalovaného, podľa ktorej bolo potrebné najskôr skúmať procesné zavinenie, až keď nie je možné toto zavinenie pričítať žiadnej zo strán, mohol súd rozhodnúť, že žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov konania, a v danom prípade bolo možné pričítať procesné zavinenie zastavenia konania žalobkyňi, sa odvolací súd s poukazom na bod 40 nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 3. marca 2020 č.k. I. ÚS 457/2019-54, nestotožnil. Ani námietku žalovaného, podľa ktorej súd prvej inštancie nesprávne zistil skutkový stav, v nakoľko z dôkazov vyplývalo, že zastavenie konania späťvzatím žaloby procesne zavinila žalobkyňa a tiež, že tieto trovy by neboli vznikli, pokiaľ by došlo k späťvzatiu žaloby bez zbytočného odkladu po tom, čo sa o existencii dôvodov na späťvzatie žaloby dozvedela, odvolací súd nepovažoval za dôvodnú. Treba prisvedčiť žalobkyňi, že žalobu podala dôvodne, zastavenie konania nezavinila, ani ona, ani žalovaný, viedli k nemu objektívne dôvody - protest prokurátora, čím odpadol predmet konania. Potom nie je možné prijať iný záver, ako ten, že stranám sa nárok na náhradu trov konania nepriznáva. Pokiaľ žalovaný namietal, že ustanovenie § 255 ods. 2 CSP na daný právny vzťah nemožno aplikovať, nakoľko upravuje zásadu priznania trov a z podľa miery úspechu, čo je možné až po prejednaní veci, odvolací súd dodáva, že na danú situáciu nemožno aplikovať žiadne ustanovenie Civilného sporového poriadku. Napriek tomu tento predpis v základných princípoch dáva odpoveď súdu, ako má postupovať (čl. 4 CSP), preto ak súd prvej inštancie na rozhodnutie o trovách konania aplikoval ustanovenie § 255 ods. 2 CSP dôvodiac tým, že iný výrok by bol nespravodlivý, neodôvodniteľný a predčasný, nie je možné mu vytýkať nesprávne právne posúdenie veci.

14. Z uvedených dôvodov odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutej časti týkajúcej sa trov konania podľa § 388 CSP zmenil tak, že stranám sa nárok na náhradu trov konania nepriznáva.

15. O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 262 ods. 1 v spojení s ustanovením § 396 ods. 1 CSP a podľa § 255 ods. 1 CSP a priznal žalobkyňi nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalovanému v rozsahu 100 % z dôvodu, že žalobkyňa bola v odvolacom konaní úspešná. Hoci odvolací súd zmenil výrok o trovách konania v uznesení súdu prvej inštancie, zmena bola len spresnením pôvodného výroku v súlade so stanoviskom občianskoprávneho kolégia Krajského súdu v Nitre prijatým dňa 6. februára 2020, ktoré bolo citované v bode 9. O výške trov konania rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením vydaným vyšším súdnym úradníkom podľa § 262 ods. 2 CSP.

Toto rozhodnutie bolo prijaté odvolacím senátom pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP). Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolať musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP), to neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).